

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1Svk/28/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5022200602
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Hatalová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:5022200602.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, ako kasačný súd, v právnej veci žalobcov (sťažovateľov) 1. N. Z. I., T. XX.XX.XXXX, H. J. C. XXX/XA, XXX XX W. I., 2. G. J. I., T. XX.XX.XXXX, H. J. C. XXX/XA, XXX XX W. I., 3. I. Z. S., T. XX.XX.XXXX, H. J. C. XXX/X, XXX XX W. I., X. I. S. S., T. XX.XX.XXXX, H. J. C. XXX/X, XXX XX W. I., 5. J. I., T. XX.XX.XXXX, H. Z. K. XXXX/X, XXX XX W. I., 6. I. I., T. XX.XX.XXXX, H. Z. K. XXXX/X, XXX XX W. I., 7. L. Š., T. XX. XX. XXXX, H. J. C. XXXX/XX, XXX XX W. I., 8. I. N. G., T. XX.XX.XXXX, H. Z. S. XXXX/X, XXX XX W. I., 9. H. C. G., T. XX.XX.XXXX, H. Z. S. XXXX/X, XXX XX W. I., 10. N. Y., T. XX.XX.XXXX, H. Z. S. XXXX/X, XXX XX W. I., 11. N. K., T. XX.XX.XXXX, H. G. XXXX/X, XXX XX W. I., 12. U. K., T. XX.XX.XXXX, H. G. XXXX/X, XXX XX W. I., 13. V. I. G., T. XX.XX.XXXX, H. J. C. XXXX/XX, XXX XX W. I., 14. C. H. G., T. XX.XX.XXXX, H. J. C. XXXX/XX, XXX XX W. I., 15. Z. X., T. XX.XX.XXXX, H. J. C. XXX/X, XXX XX W. I., 16. G. X., T. XX.XX.XXXX, H. J. C. XXX/X, XXX XX W. I., 17. V. Š., T. XX.XX.XXXX, H. J. C. XXX/XX, XXX XX W. I., 18. N. Š., T. XX.XX.XXXX, H. J. C. XXX/XX, XXX XX W. I., 19. N. S., T. XX.XX.XXXX, H. U. Z. S. XXXX/X, XXX XX W. I., 20. M. Y., T. XX.XX.XXXX, H. J. H. X, XXX XX W. I., 21. M. J. Y., T. XX.XX.XXXX, H. J. H. X, XXX XX W. I., 22. V. W. Y., T. XX.XX.XXXX, H. J. H. XX, XXX XX W. I., 23. V. G. Y., T. XX.XX.XXXX, H. J. H. XX, XXX XX W. I., 24. I. I., T. XX. XX. XXXX, H. I. Š. XX, XXX XX W. I., 25. I. I. W., T. XX.XX.XXXX, H. I. Š. XXX/X, XXX XX W. I., 26. V. I. G., T. XX.XX.XXXX, H. I. Š. XXX/X, XXX XX W. I., 27. I. G., T. XX.XX.XXXX, H. I. Š. XXX/X, XXX XX W. I., 28. G. C., T. XX.XX.XXXX, H. W. Č. X, XXX XX W. I., 29. N. C., T. XX.XX.XXXX, H. W. Č. X, XXX XX W. I., 30. V. W. C., T. XX.XX.XXXX, H. W. Č. XXX/X, XXX XX W. I., 31. G. O., T. XX.XX.XXXX, H. C. XX, XXX XX W. I., 32. Z. O., T. XX.XX.XXXX, H. W. Č. X, XXX XX W. I., 33. I. C., T. XX.XX.XXXX, H. I. Š. X, XXX XX W. I., 34. N. D., T. XX.XX.XXXX, H. J. H. X, XXX XX W. I., 35. I. D. H., T. XX.XX.XXXX, H. J. H. X, XXX XX W. I., 36. C. I., T. XX. XX. XXXX, H. D. W. XXX/X, XXX XX W. I., 37. D. H., T. XX.XX.XXXX, H. Z. K. XXXX/X, XXX XX W. I., 38. I. H., T. XX.XX.XXXX, H. Z. K. XXXX/X, XXX XX W. I., 39. J. H., T. XX.XX.XXXX, H. Z. K. XXXX/X, XXX XX W. I., 40. C. H., T. XX.XX.XXXX, H. Z. K. XXXX/X, XXX XX W. I., 41. S. Y., T. XX.XX.XXXX, H. W. R. XX, XXX XX W. I., 42. N. Y., T. XX.XX.XXXX, H. W. R. XX, XXX XX W. I., 43. I. I., T. XX.XX.XXXX, H. W. R. X, XXX XX W. I., 44. I. C., T. XX.XX.XXXX, H. W. R. X, XXX XX W. I., 45. V. I., T. XX.XX.XXXX, H. W. R. X, XXX XX W. I., 46. W. Y., T. XX.XX.XXXX, H. Z. K. XXXX/XX, XXX XX W. I., 47. J. Y., T. XX.XX.XXXX, H. Z. K. XXXX/XX, XXX XX W. I., všetci právne zast.: JUDr. Bohumil Novák, ml., advokát, so sídlom Horná 27, Banská Bystrica, proti žalovanému: Mesto Liptovský Mikuláš, so sídlom Štúrova 1989/41, 031 42 Liptovský Mikuláš, o žalobách opomenutého účastníka konania, ktorými sa žalobcovia domáhajú uloženia povinnosti žalovanému doručiť im rozhodnutia vydané žalovaným, a to č. MsÚ/ÚRaSP/2021/3998-6/JVar zo dňa 05.11.2021, č. MsÚ/ÚRaSP/2022/4638-4/JVar zo dňa 18.08.2022, č. MsÚ/ÚRaSP/2022/4468-6/JVar zo dňa 18.08.2022, č. MsÚ/ÚRaSP/2022/4637-4/JVar zo dňa 19.08.2022 a č. MsÚ/ÚRaSP/2022/5717-4/JVar zo dňa 29.09.2022, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcov 1-47 proti uzneseniu Správneho súdu v Banskej Bystrici č. k. ZA-31S/206/2022-122 zo dňa 30.04.2024, takto

rozhodol:

I. Kasačná sťažnosť sa zamieta.

II. Účastníkom konania sa nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

o d ō v o d n e n i e :

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Mesto Liptovský Mikuláš, ako príslušný stavebný úrad, vydalo podľa § 117 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v platnom znení (ďalej len „stavebný zákon“) dňa 05.11.2021 územné rozhodnutie č. MsÚ/ÚRaSP/2021/3998-6/JVar, ktorým rozhodol o umiestnení stavby „Bytové domy Lúka Palúdzka“, na pozemkoch parc. č. KN-C 2099/331, KN-C 2099/118, KN-C 2098/154, KN-C 2098/151, KN-C 2099/204, KN-C 2099/281, KN-C 2099/203, KN-C 2098/340, KN-C 2098/262 a KN-C 2098/118 v k. ú. C.. Objektová skladba predmetu uvedeného územného rozhodnutia: SO 01 Bytový dom Horec - Šafrán, SO 02 Bytový dom Skorocel, SO 03 predĺženie miestnej komunikácie ul. Dušana Pálku, SO 03-1 Spevnené plochy, SO 04 Rozšírenie verejného vodovodu, SO 04-1 Vodovodné prípojky, SO 05 Kanalizácia a prípojky, SO 06 Dažďová kanalizácia, SO 07 Plynovod a prípojky, SO 08 Verejné osvetlenie, SO 09 Optická sieť, SO 10 Elektrické rozvody a prípojky, SO 11 Oplotenia, SO 12 Sadové a terénne úpravy. Verejná vyhláška, ktorou bolo oznámené/doručené územné rozhodnutie podľa § 42 ods. 2 stavebného zákona bola zverejnená od 09.11.2021 do 24.11.2021 a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 10.12.2021.

2. Žalovaný ako príslušný špeciálny stavebný úrad vydal podľa § 120 stavebného zákona a § 3a ods. 4 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách dňa 18.08.2022 rozhodnutie č. MsÚ/ÚRaSP/2022/4638-4/JVar, ktorým povolil uskutočnenie stavby „Bytové domy Lúka Palúdzka“ - SO 03 Predĺženie miestnej komunikácie ul. Dušana Pálku, SO 03- 1 Spevnené plochy nachádzajúce sa na pozemkoch parc. č. KN-C 2099/331, KN-C 2099/118, KN-C 2098/154, KN-C 2098/151, KN-C 2099/204, KN-C 2099/281, KN-C 2099/203 a KN-C 2098/118 v k. ú. C.. Verejná vyhláška, ktorou bolo oznámené/doručené rozhodnutie podľa § 69 ods. 1 stavebného zákona bola zverejnená od 19.08.2022 do 03.09.2022 a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 20.09.2022.

3. Žalovaný vydal dňa 18.08.2022 rozhodnutie č. MsÚ/ÚRaSP/2022/4468-6/JVar, ktorým povolil uskutočnenie stavby „14041 - Liptovský Mikuláš - Palúdzka- Rozšírenie NNK“ na pozemkoch parc. č. KN-C 2099/331, KN-C 2099/118, KN-C 2099/204, KN-C 2099/281, KN-C 2098/340 a KN-C 2098/262 v k. ú. C.. Verejná vyhláška, ktorou bolo oznámené/doručené rozhodnutie podľa § 69 ods. 1 stavebného zákona bola zverejnená od 19.08.2022 do 03.09.2022 a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 20.09.2022.

4. Žalovaný vydal dňa 19.08.2022 rozhodnutie č. MsÚ/ÚRaSP/2022/4637-4/JVar, ktorým povolil uskutočnenie stavby „Bytové domy Lúka Palúdzka - SO 04-1 Vodovodné prípojky, SO 07 Plynovod a prípojky, SO 08 Verejné osvetlenie, SO 09 Optická sieť a SO 10.2 Elektrické rozvody a prípojky“ na pozemkoch parc. č. KN-C 2099/331, KN-C 2099/118, KN-C 2098/154, KN-C 2098/151, KN-C 2099/204, KN-C 2099/281, KN-C 2099/203 a KN-C 2098/118 v k. ú. C.. Verejná vyhláška, ktorou bolo oznámené/doručené rozhodnutie podľa § 69 ods. 1 stavebného zákona bola zverejnená od 19.08.2022 do 03.09.2022 a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 20.09.2022.

5. Žalovaný vydal dňa 29.09.2022 rozhodnutie č. MsÚ/ÚRaSP/2022/5717-4/JVar, ktorým povolil uskutočnenie stavby „Bytové domy Lúka Palúdzka - SO 01 Bytový dom Horec - Šafrán, SO 02 Bytový dom Skorocel, SO 11 Oplotenie a SO 12 Sadové a terénne úpravy“ na pozemkoch parc. č. KN-C 2099/331, KN-C 2099/118, KN-C 2099/204, KN-C 2099/203 v k. ú. C.. Verejná vyhláška, ktorou bolo oznámené/doručené rozhodnutie podľa § 69 ods. 1 stavebného zákona bola zverejnená od 07.10.2022 do 22.10.2022 a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 08.11.2022.

II.

Konanie na krajskom súde

6. Napadnutým rozsudkom správny súd žalobu žalobcov 1-47 vo vzťahu k rozhodnutiu žalovaného č. MsÚ/ÚRaSP/2021/3998-6/JVar zo dňa 05.11.2021, vo vzťahu k rozhodnutiu žalovaného č. MsÚ/ÚRaSP/2022/4638-4/JVar zo dňa 18.08.2022, vo vzťahu k rozhodnutiu žalovaného č. MsÚ/

ÚRaSP/2022/4468-6/JVar zo dňa 18.08.2022, vo vzťahu k rozhodnutiu žalovaného č. MsÚ/ÚRaSP/2022/4637-4/JVar zo dňa 19.08.2022 a vo vzťahu k rozhodnutiu žalovaného č. MsÚ/ÚRaSP/2022/5717-4/JVar zo dňa 29.09.2022 odmietol. Vyslovil, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

7. Správny súd v odôvodnení uznesenia uviedol, že primárne posudzoval úkon žalobcov „rozšírenie žaloby“ a vyslovil názor, že žalobcovia podľa obsahu podania podali ďalšie žaloby opomenutého účastníka konania. Identifikátorom rozlišujúcim správne žaloby opomenutého účastníka konania je rozhodnutie, ktorého doručenia sa žalobcovia domáhajú. Pre záver, či sa jedná o nové ďalšie žaloby, je kladné zodpovedanie otázky, či sa vyžaduje o nich viesť samostatné súdne konania, pričom v danom prípade tomu tak je. Vo vzťahu ku každému rozhodnutiu, správny súd v prvom kroku posudzoval uplynutie lehoty troch rokov od vydania napadnutého rozhodnutia v zmysle § 179 ods. 1 Správneho súdneho poriadku (ďalej aj „SSP“) k okamihu podania správnej žaloby opomenutého účastníka; v prípade, že bola podaná včas, správny súd v ďalšom kroku posudzoval splnenie ostatných zákonných predpokladov. To, že správny súd podľa § 66 SSP nevyhlásil veci na samostatné konania, keďže konanie o nich sa hodí na spoločné prejednanie (ide o totožných účastníkov konania a súvisiace územné/stavebné konania) je inou otázkou a pre záver, či sa jedná o viaceré správne žaloby opomenutého účastníka konania alebo ide len o rozšírenie pôvodnej žaloby (§ 183 SSP), je irelevantné.

8. Správny súd po oboznámení sa s obsahom administratívnych spisov a stanoviskami účastníkov konania ustálil, že žalobcovia neboli opomenutými účastníkmi v územnom a stavebných konaniach, v ktorých žalovaný vydal rozhodnutia, doručenia ktorých sa žalobcovia domáhali prostredníctvom inštitútu žaloby opomenutého účastníka konania, preto ich žaloby podľa § 98 ods. 1 písm. e) SSP odmietol ako podané neoprávnenými osobami.

9. Ako ďalej uviedol správny súd z obsahu administratívneho spisu tiež vyplynulo, že aj začatie všetkých piatich správnych konaní (v jednom prípade o umiestnení stavby a v štyroch o povolení stavieb) stavebný úrad oznámil účastníkom konania formou verejnej vyhlášky v zmysle § 36 ods. 4 stavebného zákona a § 61 ods. 4 stavebného zákona.

10. Podľa názoru správneho súdu podstatou sporu medzi žalobcami a žalovaným v prerokúvanej veci bola otázka, či žalobcovia boli opomenutými účastníkmi územného a stavebných konaní, ak žalovaný doručoval vyššie označené rozhodnutia formou verejnej vyhlášky, pričom žalobcovia namietali, že im rozhodnutia neboli doručené do vlastných rúk a žalovaný dôvody takejto formy doručovania ani neodôvodnil.

11. Správny súd taktiež nepovažoval za spornú otázku, že žalobcom patrilo postavenie účastníkov administratívneho konania, tak v územnom konaní, ako aj v stavebných konaniach. Ani žalovaný nespochybňoval účastníctvo žalobcov. Tvrdil len, že neboli aktívni ak po oznámení začatia jednotlivých konaní nevykonávali žiadne úkony, teda nepodali námietky, resp. po doručení/oznámení vydaných rozhodnutí verejnou vyhláškou, nepodali v predmetných konaniach odvolania. Napriek tomu, že účastníctvo žalobcov v administratívnych konaniach nie je sporné, správny súd reagoval na žalobný bod, v ktorom žalobcovia odvodzujú svoje účastníctvo odkazom na § 14 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) v platnom znení. K aplikácii tohto ustanovenia Správneho poriadku poukázal správny súd na právny názor Najvyššieho správneho súdu SR, ktorý k uvedenému v uznesení sp. zn. 7Svk/67/2022 zo dňa 31.01.2024 konštatoval, že „pre jeho aplikáciu v uvedenom prípade nie je priestor, nakoľko okruh účastníkov v územnom a v stavebnom konaní výslovne upravuje stavebný zákon v § 34 ods. 2 a v § 59 ods. 1 písm. b) stavebného zákona, ktorý je vo vzťahu k Správnemu poriadku lex specialis. Judikatúra k týmto ustanoveniam už vyslovila, že keďže zákon č. 50/1976 Zb. výslovne pomenúva účastníkov každého konania osobitne a odlišne, jeho ustanovenie § 140 vylučuje aplikáciu Správneho poriadku vo vzťahu k účastníkom konania (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Sžk/23/2017 alebo jeho uznesenie sp. zn. 8Sžk/15/2018).“

12. Ďalej tiež podľa názoru správneho súdu žalobcovia správne odvodzujú svoje postavenie účastníkov konania z ustanovení § 34 a § 59 stavebného zákona. Podľa § 34 ods. 2 stavebného zákona sú účastníkmi územného konania o umiestnení stavby - popri osobách uvedených v odseku 1 citovaného paragrafu - aj právnické osoby a fyzické osoby, ktorých vlastnícke alebo iné práva k pozemkom alebo stavbám, ako aj k susedným pozemkom a stavbám vrátane bytov môžu byť rozhodnutím priamo

dotknuté. V súlade s ustanovením § 59 ods. 1 citovaného zákona sú účastníkmi stavebného konania okrem iného po a) stavebník, a po b) osoby, ktoré majú vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich, vrátane susediacich pozemkov a stavieb, ak ich vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám môžu byť stavebným povolením priamo dotknuté. Je zrejmé, že obe citované ustanovenia § 34 ods. 2 ako aj § 59 ods. 1 písmena b) stavebného zákona tak upravujú dve osobitné skupiny účastníkov, a to 1) osobu, ktorá má vlastnícke alebo iné právo k pozemkom a stavbám na nich a 2) osobu, ktorá má vlastnícke alebo iné práva k susediacim pozemkom a susediacim stavbám. Ide pritom o pozemok, ktorého sa má týkať územné rozhodnutie alebo stavebné povolenie. Žalobcovia 1/ až 12/ tvrdili, že sú vlastníkami pozemkov, ktoré priamo susedia s pozemkami, na ktorých majú byť umiestnené stavby napadnutým rozhodnutím, pozemky v ich vlastníctve sú oddelené len pozemkom, na ktorom stojí miestna cesta. Ostatní žalobcovia sú vlastníkami stavieb bezprostredne susediacimi s pozemkami, na ktorých majú byť umiestnené stavby napadnutým rozhodnutím.

13. Správny súd nemal pochybnosť nad pravdivosťou tvrdenia žalobcov, čo je podopreté aj obsahom administratívneho spisu, že sú vlastníkami pozemkov, ktoré priamo susedia s pozemkami, na ktorých majú byť umiestnené stavby, resp. že žalobcovia sú vlastníkami stavieb bezprostredne susediacimi s pozemkami, na ktorých budú realizované povolené stavby. Preto žalobcovia boli účastníkmi územného konania aj stavebných konaní, v ktorých boli vydané rozhodnutia, doručenia ktorých sa dožadujú.

14. Správny súd konštatoval, že pojmom susedné pozemky a stavby na nich sa rozumejú pozemky, ktoré majú spoločnú hranicu s pozemkom, ktorý je predmetom správneho konania podľa tohto zákona, a stavby na týchto pozemkoch. Pojmom susedná stavba sa zase rozumie aj stavba na takom pozemku, ktorý nemá síce spoločnú hranicu s pozemkom, o ktorý v konaní podľa tohto zákona ide, ale jej užívanie môže byť navrhovanou stavbou dotknuté. V zmysle judikatúry vo všeobecnosti platí, že treba skúmať, či umiestnením alebo uskutočnením stavby podľa podmienok príslušného rozhodnutia existuje možnosť ovplyvnenia takéhoto práva; netreba skúmať reálny faktický zásah do týchto práv (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžp/20/2012, judikát R 105/2013).

15. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžk/23/2019 zo dňa 27.07.2020 vyplýva, že nie sú relevantné vzdialenosti nehnuteľnosti každého zo žalobcov k povoľovanej stavbe, ak žalobcovia ako vlastníci rodinných domov v bezprostrednom susedstve môžu byť dotknutí na svojich právach. Kasačný súd vyslovil názor, že „nielen v územnom konaní, ale aj v konaní o vydanie stavebného povolenia na stavbu, ktorá má potenciál lokálne zasiahnuť do životného prostredia, musí byť vytvorený priestor pre vlastníkov susediacich nehnuteľností, aby mohli ako účastníci konania vzniesť námietky týkajúce sa nesúladu povoľovanej stavby s územnoplánovacou dokumentáciou, či iných zásahov do ich práv a stavebný úrad sa nimi musí zaoberať. Otázka, či bude na pozemku stavebníka zeleň alebo tri štvorpodlažné bytové domy s podkrovmi, bezpochyby môže ovplyvniť užívanie susedných stavieb a vzhľadom na pomery v danej lokalite (v bezprostrednej blízkosti povoľovanej stavby sa nachádzajú bytové domy i rodinné domy) sa týka veľkého počtu ich vlastníkov. Preto bolo podľa názoru kasačného súdu namieste, aby žalovaný zvolil ako spôsob oznamovania úkonov a rozhodnutí v stavebnom konaní verejnú vyhlášku (§ 61 ods. 4, § 69 ods. 1 stavebného zákona), na čo upozornili i sťažovatelia“.

16. Podľa názoru správneho súdu rozhodovanie o umiestnení stavby a o povolení stavieb - stavebných objektov, v súvislosti s predmetnou stavbou sa bezpochyby týka užívania stavieb a pozemkov vo vlastníctve žalobcov, ktorí z tohto dôvodu mali v predmetných administratívnych konaniach postavenie účastníkov s oprávnením vyjadrovať sa k predmetu konania a vznášať námietky voči eventuálnemu zásahu do práv, ktorých ochrany sa mienia dovoľávať po tom, čo im budú doručené jednotlivo do vlastných rúk prostredníctvom právneho zástupcu rozhodnutia, doručenia ktorých sa ako opomenutí účastníci konania domáhajú podaním predmetných žalôb opomenutého účastníka konania.

17. Správny súd vyslovil názor, že žalobcom neprináleží postavenie opomenutého účastníka, nakoľko orgán verejnej správy - stavebný úrad, tým, že doručoval formou verejnej vyhlášky, nemal povinnosť doručovať jednotlivo všetkým do úvahy pripadajúcim dotknutým účastníkom konania. Doručovanie verejnou vyhláškou je realizované na základe zásady - práva patria bdelym. Bolo vecou žalobcov, aby sa zaujímali o svoje práva a adekvátne reagovali po zverejnení verejnej vyhlášky pri oznámení začatia územného konania, ako aj stavebných konaní, rovnako po oznámení rozhodnutí vydaných v týchto administratívnych konaniach. Nedošlo k porušeniu práva byť upovedomený o začatí konania, byť prizvaný na ústne pojednávanie a miestnu ohliadku, k upretiu práva nazerať do spisov, robiť si z

nich výpisy a dostať fotokópie zo spisov, navrhnuť dôkazy, atď. čo tvrdia žalobcovia, ak jednotlivé úkony stavebného úradu boli oznamované verejnou vyhláškou. Je irelevantné, že žalovaný poznal adresu žalobcov, pretože prvorádym je to, či boli naplnené zákonné dôvody pre formu doručovania verejnou vyhláškou v zmysle § 36 ods. 4, § 42 ods. 2, § 61 ods. 4 a § 69 ods. 1 stavebného zákona.

18. Taktiež správny súd vyslovil názor, že v prípade verejnej vyhlášky ide o odlišný spôsob doručovania, pri ktorom absentuje preukázanie doručenia konkrétnej fyzickej alebo právnickej osobe. Dôkazom doručenia je preukázanie vyvesenia na úradnej tabuli a zvesenia na 15. deň. Posledný deň vyvesenia (15. deň) sa považuje za deň doručenia. Preukázanie takéhoto doručenia nebolo v žalobách spochybňované a ani správny súd nezistil, že by k takémuto doručeniu nedošlo. Doručovanie kombinovaným spôsobom, jednak verejnou vyhláškou a jednak aj fyzicky do vlastných rúk je nesprávny právny postup, nemajúci oporu v právnom poriadku. Doručením rozhodnutia verejnou vyhláškou sa v zmysle § 42 ods. 2 stavebného zákona oznámi územné rozhodnutie o umiestnení líniovej stavby a v odôvodnených prípadoch aj o umiestnení zvlášť rozsiahlej stavby, stavby s veľkým počtom účastníkov konania, ako aj rozhodnutie o využití územia a o ochrannom pásme, ak sa týka rozsiahleho územia. V prípade stavebného povolenia sa doručí rozhodnutie formou verejnej vyhlášky v zmysle § 69 ods. 1 v spojení s ustanovením § 61 ods. 4 stavebného zákona, ktoré upravuje doručovanie oznámenia o začatí stavebného konania verejnou vyhláškou v odôvodnených prípadoch, a to pri líniových stavbách alebo pri zvlášť rozsiahlych stavbách, stavbách s veľkým počtom účastníkov konania.

19. Obsahom administratívnych spisov správny súd preveril skutočnosť uvedenú vo vyjadrení k žalobe ohľadom povahy umiestnenej stavby, či stavebných objektov v prípade územného rozhodnutia a stavebných povolení, pričom konštatoval, že žalovaný postupoval v súlade so zákonom, ak pristúpil k doručovaniu formou verejnej vyhlášky. Správny súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcov o svojoľnosti v postupe žalovaného, pričom zastáva názor, že samotným žalobcom muselo byť zrejmé, že táto forma oznamovania jednotlivých úkonov, ako aj rozhodnutí stavebného úradu zodpovedá povahe umiestnenej/povolennej stavby, resp. stavebných objektov. Napokon v samotnej žalobe žalobcovia uvádzajú, ktorých je mimochodom 47 (a ako uviedol žalovaný, ich výpočet nezodpovedá všetkým účastníkom administratívneho konania), že sa jedná o rozsiahlu stavbu s vysokou mierou využitia územia prekračujúcu stanovené regulatívy koeficientu zastavanosti. Pokiaľ žalobcovia mali za to, že z týchto dôvodov mohlo dôjsť neprimeraným spôsobom k zásahu do ich subjektívnych práv, mali v zákonom stanovených lehotách reagovať, jednak po oznámení začatia jednotlivých konaní, resp. po oznámení/doručení formou verejnej vyhlášky územného rozhodnutia a stavebných povolení, avšak takto nepostupovali. Inštitút opomenutého účastníka nesleduje navrátenie zmeškaných lehôt na realizovanie procesných práv účastníkov konania. Z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžp/5/2012 vyplýva, že doručovanie písomností verejnou vyhláškou predstavuje štandardný spôsob doručovania umožňujúci primeraným spôsobom riešiť napätie medzi povinnosťou orgánu verejnej správy oznámiť oprávneným subjektom relevantné údaje v konaní a požiadavkou zabezpečiť plynulý priebeh konania elimináciou rizika jeho zablokovania v dôsledku objektívnej alebo subjektívnej nemožnosti doručenia veľkému počtu osôb v primeranom časovom rozpätí, alebo v dôsledku absencie aktuálnych údajov o mieste ich pobytu (napr. nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL ÚS 22/06 z 01. októbra 2008). Správny súd vyslovil názor, že v tu posudzovanej veci boli splnené zákonné podmienky na doručovanie územného rozhodnutia, ako aj jednotlivých rozhodnutí o povolení stavby a stavebných objektov verejnou vyhláškou, a že pri tomto spôsobe doručovania bol stavebným úradom dodržaný zákonný postup. Keďže predmetné rozhodnutia boli doručené zákonným spôsobom, žalobcovia mali možnosť sa o ňom dozvedieť, a teda postupom žalovaného neboli opomenutými účastníkmi administratívnych konaní. Rovnako mali možnosť dozvedieť sa aj o začatí predmetných konaní a v súvislosti s tým realizovať svoje práva, a teda im nebola odopretá možnosť zabezpečiť si ochranu svojich práv a právom chránených záujmov.

20. Pokiaľ žalobcovia namietali neodôvodnenie postupu pri doručovaní formou verejnej vyhlášky, správny súd považoval aj túto žalobnú námietku za nedôvodnú. Nebolo povinnosťou stavebného úradu uvádzať, kto je účastníkom administratívneho konania. Práve z dôvodu povahy stavby, u niektorých stavebných objektov líniovej stavby a z dôvodu, že išlo o stavbu s veľkým počtom účastníkov konania, bol postup stavebného úradu pri doručovaní správny, zodpovedajúci zákonu. Správny súd zdôraznil, že je na úvahu správneho orgánu posúdenie skutočností ohľadom vhodnosti doručovania. Poukázal pritom na to, že právna úprava nerieši aký počet účastníkov sa považuje za veľký v územnom/stavebnom konaní, avšak podporne poukazuje na právnu úpravu platnú v Českej republike, kde zákon č. 500/2004 Sb. Správny rád ustanovuje, že ak osobitný zákon neustanovuje inak, rozumie sa konaním s veľkým

počtom účastníkov konanie s viac než tridsiatimi účastníkmi (§ 144 ods. 1). Správny súdny poriadok v ustanovení § 52 umožňuje v prípade, ak je väčší počet žalobcov, ďalších účastníkov alebo osôb zúčastnených na konaní, za ktorý považuje viac ako 10, dohodnúť sa na spoločnom zástupcovi. Nemožno uprieť skutočnosť, že pojmy „zvlášť rozsiahla stavba“ v právnej norme predstavuje relatívne neurčitú hypotézu. Aj keď pojem zvlášť rozsiahla stavba, resp. pojem veľkého počtu účastníkov konania predstavuje neurčitý právny pojem, pri líniovej stavbe to neplatí, táto je jednoznačne definovaná, nejedná sa teda o neurčitý pojem, ktorý by dával možnosť rôzneho výkladu alebo možnosť na správnu úvahu pre správny orgán. Použitie verejnej vyhlášky nemôžu odôvodňovať akékoľvek skutočnosti, ale iba také, ktoré sú relevantné. Preto je podstatným posúdiť pri výklade aplikácie právnej normy, či takéto relevantné skutočnosti v danej veci existujú. Správny súd vyslovil názor, že žalovaný nepochybil ak doručoval formou verejnej vyhlášky, a to z dôvodov uvedených už vyššie. To, že dostatočne konkrétnym spôsobom neodôvodnil svoj postup, teda zvolený spôsob doručovania samo osebe nespôsobuje nezákonnosť postupu, a to vo väzbe so skutočnosťou, že správny súd má za to, že forma doručovania verejnou vyhláškou je v danom prípade v súlade so zákonom. Žalobcovia mali v rámci odvolacích lehôt možnosť podať opravné prostriedky proti územnému rozhodnutiu, aj proti stavebným povoleniam, žalobcovia túto možnosť nevyužili.

21. Preskúmaním veci správny súd dospel k záveru, že žalobcom nesvedčí postavenie opomenutého účastníka, preto pokračoval v konaní podľa § 179 ods. 7 SSP. Správny súd usúdil, že žalobcom patrilo v administratívnych konaniach postavenie účastníka, pričom im bolo územné rozhodnutie, ako aj ďalšie rozhodnutia o povolení stavby, resp. stavebných objektov riadne doručené zákonným spôsobom, a to formou verejnej vyhlášky. Následne správny súd posudzoval podané žaloby v procesnom režime danom pre „bežnú“ všeobecnú správnu žalobu. Výsledkom takéhoto posúdenia bolo odmietnutie správnych žalôb, ktoré boli podané zjavne neoprávnenou osobou v zmysle § 98 ods. 1 písm. e) SSP (Baricová, J., Fečík, M., Števček, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava: C. H. Beck, 2018, 888 s.).

III.

Konanie na kasačnom súde

22. Proti rozsudku správneho súdu podali sťažovatelia 1-47 prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov uvedených v § 440 ods. 1 písm. f) a g) S.s.p., v ktorej navrhli kasačnému súdu, aby napadnuté uznesenie správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň aby rozhodol, že žalovaný je povinný sťažovateľom nahradiť trovy konania.

23. Sťažovatelia uviedli, že v žalobe rozsiahlou argumentáciou preukazovali skutočnosť, že spĺňajú všetky zákonné dôvody na to, aby boli účastníkmi konaní, v ktorých boli vydané napadnuté rozhodnutia. Poukázali na to, že sám správny súd taktiež uviedol, že túto skutočnosť nespochybňoval ani žalovaný. Avšak zo žiadneho z úkonov žalovaného nebolo možné zistiť, že sťažovateľov považuje za účastníkov konania. Z úkonov žalovaného nebolo totiž možné zistiť koho považoval za účastníkov konania, a teda bolo aj nedôvodné použitie doručovania verejnou vyhláškou z dôvodu veľkého počtu účastníkov konania, keď nebolo možné zistiť, koho žalovaný za uvedených účastníkov považoval.

24. Podľa názoru sťažovateľov z vyššie uvedeného potom vyplýva nesprávne právne posúdenie veci správnym súdom, keď konštatoval, že sťažovatelia boli riadnymi účastníkmi konania a všetky základné práva sťažovateľov boli v konaní dodržané, pritom následne odmietol žaloby z dôvodu, že sťažovatelia nie sú opomenutými účastníkmi konania podľa Správneho súdneho poriadku.

25. Taktiež pokiaľ sa jedná o argument, že by bol v konaní veľký počet účastníkov, tento argument nebol ničím preukázaný. Počet 47 účastníkov konania nemožno považovať za veľké množstvo. Pri stavbách diaľnic, prípadne na stavbách na dlhodobu nevysporiadaných pozemkoch môže byť účastníkov tisíce. To je aj účel ustanovení o použití doručovania verejnou vyhláškou pri líniových stavbách.

26. Sťažovatelia boli toho názoru, že žalovaný tak postupoval účelovo, aby sa účastníci konania nedozvedeli o konaní a nemohli tak uplatniť svoje práva. Verejný orgán je povinný vykladať zákonné predpisy v prospech účastníkov konania a nie v prospech vlastnej pohodlnosti. Takýmto postupom porušuje ich základné právo - právo byť účastníkom konania, keď účastníkom na základe výkladu zákona jedine v prospech verejného orgánu, zamedzuje byť účastníkom konania a uplatniť svoje práva.

Žalovaný nikdy neurčil, kto má byť účastníkom konania v žiadnom zo svojich rozhodnutí. Ak neurčil, kto má byť účastníkom konania, nie je možné ani určiť, že by v konaní bol veľký počet účastníkov.

27. Sťažovatelia ďalej dôvodili tým, že žalovaný vo štvrti rodinných domov povolil stavbu šesťpodlažnej bytovky, čo je aj v rozpore so záväznou časťou územného plánu uvedeného územia. Uvedená stavba výrazne zasiahne do základných práv vlastníkov nehnuteľností vo štvrti rodinných domov. Okruh účastníkov konania je od začiatku zrejmý, ich pobyt je žalovanému dobre známy a žiadne problémy s doručovaním nehrozili. Dotknutí obyvatelia by bránili svoje základné práva, ak by s nimi žalovaný konal. Tomu sa práve chcel žalovaný vyhnúť, preto s nimi vôbec nekonal a zvolil doručovanie formou verejnej vyhlášky, pričom celé konanie utajoval.

28. Žalovaným zvolený spôsob doručovania nebol žiadnym spôsobom zdôvodnený v napadnutých rozhodnutiach, bol vykonaný svojvoľne v rozpore so zákonom a účelovo s cieľom obísť účastníkov konania, aby sa nemohli do konania zapojiť, čím žalovaný porušil ich základné právo na prerokovanie veci podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ako aj právo byť účastníkom konania podľa stavebného zákona a Správneho poriadku.

29. Ďalej uviedli, že napriek tomu, že sa o vec aktívne zaujímali, založili petičný výbor, spísali petíciu a žiadali svojich zástupcov v mestskom zastupiteľstve o prijatie uznesenia, ktorým sa upravia regulatívy a územnoplánovacia dokumentácia k dotknutému územiu (viď. Uznesenie Mestského zastupiteľstva žalovaného č. 13/2019 z 01.apríla 2019), tak s nimi nikto vo veciach nekonal a o konaniach sa nedozvedeli.

30. Sťažovatelia mali legitímne očakávanie, že vo veci, ktorá sa bezprostredne týka ich susedstva s nimi bude žalovaný riadne konať v stavebnom konaní, preto sa domnievali, že pri každom začatí správneho aj stavebného konania budú musieť byť o tomto upovedomení riadnym dorúčením príslušných úkonov žalovaného tak, ako je to v stavebných konaniach bežné a obvyklé v celej Slovenskej republike. Tieto legitímne očakávania ale žalovaný svojvoľným postupom obišiel, keď si arbitrálne a nepreskúmateľne určil, že ide o konanie s väčším počtom účastníkov a doručoval neurčeným adresátom verejnou vyhláškou. Tým žalovaný nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkom konania, aby uskutočnili im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

31. Sťažovatelia namietali, že im mal žalovaný doručovať verejnou vyhláškou aj do vlastných rúk, teda oboma spôsobmi, ako to nesprávne uviedol správny súd. Doručovanie verejnou vyhláškou je možné uplatniť len na základe existencie zákonom predpokladaných dôvodov na to, aby sa nepoužilo riadne doručovanie do vlastných rúk, ale zjednodušený postup pre žalovaného, doručovanie formou verejnej vyhlášky.

32. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

IV.

Právny názor Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky

33. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie správneho súdu, pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1 S.s.p., § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o uznesenie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

34. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti sťažovateľov 1-47 v prejednávanej veci je uznesenie Správneho súdu v Banskej Bystrici č. k. ZA-31S/206/2022-122 zo dňa 30.04.2024, ktorým správny súd odmietol žaloby opomenutých účastníkov, ktorými sa žalobcovia 1-47 domáhali uloženia povinnosti žalovanému doručiť im rozhodnutia vydané žalovaným a to č. MsÚ/ÚRaSP/2021/3998-6/JVar zo dňa 05.11.2021, č. MsÚ/ÚRaSP/2022/4638-4/JVar zo dňa 18.08.2022, č. MsÚ/ÚRaSP/2022/4468-6/JVar zo dňa 18.08.2022, č. MsÚ/ÚRaSP/2022/4637-4/JVar zo dňa 19.08.2022 a č. MsÚ/ÚRaSP/2022/5717-4/JVar zo dňa 29.09.2022, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal uznesenie správneho súdu ako aj konanie, ktoré mu

predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal, či kasačné námietky sťažovateľov 1-47 sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého uznesenia správneho súdu.

35. Predmetom preskúmania zo strany kasačného súdu bola kasačná sťažnosť podaná neúspešnými žalobcami 1-47 opomenutého účastníka týkajúca sa doručenia jedného rozhodnutia o umiestnení stavby a štyroch rozhodnutí o povolení stavby.

36. Nezákonnosť napadnutého uznesenia správneho súdu namietali sťažovatelia vo vzťahu k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci a z toho vyplývajúcejmu odmietnutiu práva na spravodlivý proces.

37. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti, po preskúmaní napadnutého uznesenia správneho súdu a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého uznesenia. Tieto závery spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého uznesenia. Preto sa s ním kasačný súd stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci správnym súdom za správne.

38. V prvom rade dáva kasačný súd do pozornosti, že v procese posudzovania zákonnosti napadnutého uznesenia správneho súdu vychádzal zo skutkového stavu, ktorý podrobne v odôvodnení uznesenia popísal správny súd, preto pre účastníkov konania známe fakty a skutočnosti nebude nadbytočne opakovať iba na ne poukazuje a v stručnosti dodáva nasledovné.

39. Konanie o správnej žalobe opomenutého účastníka, ktorého procesná úprava je v podstate plne vymedzená v ustanovení § 179 Správneho súdneho poriadku, je čiastočne odlišné od bežného konania o všeobecne správnej žalobe. Správny súd totiž pri správnej žalobe opomenutého účastníka preskúmava dve skutočnosti, a to či žalobcovi patrí postavenie opomenutého účastníka a či od vydania napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy neuplynuli viac ako 3 roky (§ 179 ods. 1 Správneho súdneho poriadku). Ak sú tieto dve kumulatívne skutočnosti v danej veci naplnené, správny súd vyhovie správnej žalobe opomenutého účastníka § 179 ods. 1 SSP, v opačnom prípade tejto žalobe nevyhovie a vo veci ďalej koná § 179 ods. 7 SSP.

40. Účelom správnej žaloby opomenutého účastníka je zabezpečenie subjektívnych práv u tej osoby, ktorej prináležalo postavenie účastníka v administratívnom konaní a orgán verejnej správy s ňou nekonal v tom rozsahu, že jej nedoručil ním vydané meritórne, resp. konečné rozhodnutie alebo opatrenie. Správna žaloba opomenutého účastníka preto nesmeruje k zrušeniu rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného. Správna žaloba opomenutého účastníka smeruje k zabezpečeniu jeho riadneho doručenia, ktorý sa následne bude môcť domáhať ochrany svojich subjektívnych práv v inštančnom postupe alebo v správnom súdnom prieskume.

41. Kasačný súd sa zaoberal splnením prvej z uvedených dvoch podmienok, a to či sťažovateľom 1-47 patrí postavenie opomenutého účastníka. Či sťažovatelia boli opomenutými účastníkmi územného a stavebného konania, ak žalovaný doručoval rozhodnutia formou verejnej vyhlášky, pričom sťažovatelia namietali, že im rozhodnutia neboli doručené do vlastných rúk a žalovaný dôvody takejto formy doručovania ani neodôvodnil.

42. V prejednáwanej veci zostalo sporným, či územné rozhodnutie a rozhodnutia o povolení stavieb boli riadne doručené verejnou vyhláškou sťažovateľom 1-47, ktorí namietali, že v uvedených konaniach boli účastníkmi konania. Z judikatúry (napr. uznesenie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžk/5/2020 z 14.04.2022) ako i odbornej spisby (viď. Baricová, J., Fečík, M., Števec, M., Filová, A., a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava: C. H. Beck, 2018, 885 s.) vyplýva záver, že postavenie opomenutého účastníka si nemožno uplatňovať v tom prípade, ak orgán verejnej správy oznamoval dotknuté rozhodnutie alebo opatrenie verejnou vyhláškou. Pri oznamovaní verejnou vyhláškou sa má totiž za to, že došlo k doručeniu rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy všetkým účastníkom konania.

43. Sťažovatelia vo svojej kasačnej sťažnosti namietali, že spĺňajú všetky zákonné dôvody na to, aby boli účastníkmi tých konaní, v ktorých boli vydané zákonné rozhodnutia. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na odôvodnenie uznesenia správneho súdu (bod 32), z obsahu ktorého vyplýva, že správny súd nepovažoval za spornú otázku, že žalobcom patrilo postavenie účastníkov, tak v územnom konaní ako aj v stavebných konaniach, pričom túto skutočnosť nespochybnil ani žalovaný. Tvrdil len, že neboli aktívni ak po oznámení začatia jednotlivých konaní nevykonávali žiadne úkony, teda nepodali námietky, resp. po doručení/oznámení vydaných rozhodnutí verejnou vyhláškou, nepodali v predmetných konaniach odvolania.

44. Taktiež správny súd uviedol vo svojom uznesení (bod 33), že žalobcovia správne odvodzovali svoje postavenie účastníkov konania z ustanovení § 34 a § 59 stavebného zákona. Uvedené podľa kasačného súdu vyplynulo aj z obsahu administratívneho spisu, pričom bolo zrejmé, že sťažovatelia sú vlastníkami pozemkov, ktoré priamo susedia s pozemkami, na ktorých majú byť umiestnené stavby, resp. že žalobcovia sú vlastníkami stavieb bezprostredne susediacimi s pozemkami, na ktorých budú realizované povolené stavby.

45. Je teda jednoznačne zrejmé, že sťažovatelia boli účastníkmi územného konania ako aj stavebných konaní, v ktorých boli vydané rozhodnutia, ktorých doručenia sa domáhajú. Sťažovateľom neprináležalo postavenie opomenutého účastníka, nakoľko orgán verejnej správy - stavebný úrad tým, že doručoval formou verejnej vyhlášky, nemal povinnosť doručovať jednotlivu všetkým do úvahy pripadajúcim dotknutým účastníkom konania. Na uvedenú skutočnosť reagoval správny súd vo svojom uznesení v bode 39, kde konštatoval, že v prípade verejnej vyhlášky ide o odlišný spôsob doručovania, pri ktorom absentuje preukázanie doručenia konkrétnej fyzickej a právnickej osobe. Dôkazom doručenia je preukázanie vyvesenia na úradnej tabuli a zvesenia na 15. deň. Posledný deň vyvesenia (15. deň) sa považuje za deň doručenia. Preukázanie takéhoto doručenia nebolo v žalobách spochybňované a ani správny súd nezistil, že by k takému doručeniu nedošlo.

46. V tejto súvislosti kasačný udáva, že doručovanie spôsobom, že správny orgán doručuje rozhodnutia/oznámenia jednak verejnou vyhláškou a jednak do vlastných rúk nemá oporu v zákone a jednalo by sa tak o nesprávny postup.

47. Sťažovatelia boli účastníkmi územného konania ako aj konaní o povolení stavieb, pričom oznámenie o začatí územného konania a konania o povolení stavieb im bolo doručené verejnou vyhláškou z dôvodu veľkého počtu účastníkov konania. Pokiaľ sťažovatelia namietali v konaní neodôvodnenie postupu pri doručovaní formou verejnej vyhlášky, kasačný súd rovnako považoval túto námietku za nedôvodnú. Nebolo povinnosťou stavebného úradu uvádzať, kto je účastníkom administratívneho konania. Z dôvodu povahy stavby, pretože išlo o stavbu s veľkým počtom účastníkov, bol postup správneho orgánu pri doručovaní v súlade so zákonom.

48. Z judikatórnych záverov Ústavného súdu Slovenskej republiky obsiahnutých, napríklad v Náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 351/2016-49 z 13. septembra 2016 (bod 40 odôvodnenia), ktoré sú zhodné so závermi doktríny (Veľký komentár k SSP, § 179), ku ktorým táto dospela aj s poukazom na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2SŽp/19/2011 z 30. marca 2012 vyplýva, že v zákonnej definícii opomenutého účastníka je zrejmé, že postavenie opomenutého účastníka nepatrí tej osobe, s ktorou síce orgán verejnej správy nekonal ako s účastníkom administratívneho konania, hoci jej takáto postavenie inak patrilo, avšak vo veci vydané meritórne alebo konečné rozhodnutie, respektíve opatrenie nebolo v zmysle osobitnej právnej úpravy doručované jednotlivu do vlastných rúk, ale bolo oznamované verejnou vyhláškou. Porušenie svojich procesných práv môže totiž takáto osoba namietat' buď v inštančnom administratívnom postupe, ak je tento prípustný, alebo v rámci všeobecnej správnej žaloby.

49. S poukazom na uvedené, kasačný súd dospel k záveru, že samotná skutočnosť, že územné rozhodnutie a rozhodnutia o umiestnení stavby, ktoré sú meritórnymi rozhodnutiami vydanými v predmetných administratívnych konaniach, boli oznamované verejnou vyhláškou, vylučuje, aby mali sťažovatelia postavenie opomenutého účastníka. Vzhľadom na spôsob oznamovania meritórných rozhodnutí - územného rozhodnutia a rozhodnutí o umiestnení stavby - verejnou vyhláškou a nie doručovanie účastníkom konania do vlastných rúk je preto vylúčené, aby sťažovatelia spĺňali zákonnú definíciu opomenutého účastníka podľa § 179 Správneho súdneho poriadku.

50. Kasačný súd ďalej taktiež zdôraznil, že v konaní o správnej žalobe opomenutého účastníka správny súd neskúma, preto ani v tomto konaní kasačný súd neskúmal, či v prípade, ak bolo rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy oznámené verejnou vyhláškou, bolo toto rozhodnutie alebo opatrenie doručené riadne, bez väd (to znamená, napríklad aj to, či boli vôbec správne právne posúdené podmienky doručovania verejnou vyhláškou, či boli dodržané ustanovenia upravujúce daný spôsob doručovania a podobne). Riadnosť doručenia, prípadne aj včasnosť podania opravného prostriedku, respektíve včasnosť podania správnej žaloby by sa v takomto prípade (ak bolo rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy oznámené verejnou vyhláškou, alebo prípadne aj ak by sa inak fakticky dostalo do dispozície subjektu, ktorý tvrdí, že je opomenutým účastníkom administratívneho konania), v nadväznosti na to skúmali (ako predbežné otázky) v nadväzujúcom druhostupňovom konaní alebo v správnom súdnom konaní pri posudzovaní splnenia zákonných podmienok pre ich realizovanie (Veľký komentár k SSP, § 179; bod 40 Odôvodnenia Nálezu ÚS SR č. konania III. ÚS 351/2016-49 z 13. septembra 2016).

51. Kasačný súd pripomína, že v tomto osobitnom type konania správny súd nepreskúma samotné rozhodnutie žalovaného, ani nemôže zasahovať do jeho výroku (navyše ide o prvostupňové rozhodnutie). Zároveň neposudzuje ani to, či a akým spôsobom účastníci konania v administratívnom konaní dostriehli dodržiavanie ich práv. Správny súd v konaní o žalobe opomenutého účastníka skúma len tú skutočnosť, či žalovaný opomenul so žalobcami konať ako s účastníkom konania.

52. S poukazom na uvedené kasačný súd uvádza, že osoba, ktorá má za to, že bola opomenutá v administratívnom konaní, môže namietat' porušenie svojich procesných práv v inštančnom administratívnom postupe (keď je tento prípustný, čo v prejednávanej veci je), alebo správnu žalobou. Inštančný administratívny postup je tým účinným prostriedkom procesnej nápravy, ktorým vo veci, v ktorej konečné alebo meritórne rozhodnutie alebo opatrenie bolo doručované verejnou vyhláškou, disponuje subjekt, ktorý o sebe tvrdí, že sa s ním v administratívnom konaní nekonalo ako s účastníkom konania, hoci má za to, že mu toto postavenie patrilo.

53. Vzhľadom na uvedené v prejednávanej veci žalobcovia 1-47 nespĺnili už prvú z dvoch kumulatívnych zákonných podmienok vyhovenia správnej žalobe, a to, že mali postavenie opomenutého účastníka z dôvodu, že územné rozhodnutie a rozhodnutia o povolení stavby boli doručované podľa § 26 Správneho poriadku verejnou vyhláškou (na úradnej tabuli a webovom sídle žalovaného po dobu 15 dní). Správny súd na tomto mieste len pre úplnosť opätovne pripomína, že bezvadnosť doručenia rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy (zahŕňajú aj spôsob doručovania, riadnosť jeho vykonania a podobne) nie je predmetom konania o správnej žalobe opomenutého účastníka, ale patrí do preskúmvacej právomoci orgánu verejnej správy v inštančnom administratívnom postupe (napríklad v odvolacom konaní), ak je prípustný, alebo správne mu súdu v konaní o všeobecnej správnej žalobe.

V.

Záver

54. Najvyšší správny súd SR dospel k záveru, že dôvody, ktorými sťažovatelia spochybovali predmetné rozhodnutie správneho súdu boli totožné s námietkami, ktoré namietali už v žalobe, a s ktorými sa správny súd náležite vysporiadal. Kasačný súd zistil, že kasačná sťažnosť neobsahuje žiadne právne relevantné námietky, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého uznesenia správneho súdu. Správny súd sa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil kasačný súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybnit' vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 S.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

55. O náhrade trov kasačného konania kasačný súd rozhodol tak, že neúspešným sťažovateľom ich náhradu podľa § 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 167 S.s.p. nepriznal a žalovanému ich náhrada zo zákona nevyplýva (§ 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 168 S.s.p.).

56. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.